

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: NL21.9156

uitspraak van de enkelvoudige kamer in de zaak tussen

Nikita Sadkov, eisende partij, V-nummer: 290.194.2458
(gemachtigde: mr. F.J.E. Hogewind),

en

de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. J.M. Sidler).

Procesverloop

Bij besluit van 9 juni 2021 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van de eisende partij (hierna: Sadkov) tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de verlengde procedure afgewezen als ongegrond.

Sadkov heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

De rechtbank heeft het beroep op 11 november 2021 op zitting behandeld. Sadkov is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Als tolk is verschenen E.O. Tackey. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Waar gaat deze zaak over?

1. Sadkov heeft de Russische nationaliteit en is geboren op 30 november 1985. Aan de asielaanvraag ligt ten grondslag dat Sadkov vanwege een politieke overtuiging verschillende anti-Russische activiteiten heeft verricht, zoals een vlagverbranding en haatzaaiing. Sadkov stelt dat dit een uiting was van een politieke overtuiging en dat de Russische autoriteiten daarom vervolging hebben ingesteld. Sadkov vreest bij terugkeer voor vervolging en onevenredige bestraffing vanwege deze politieke overtuiging, dan wel schending van artikel 3 van het EVRM¹.

2. Het asielrelaas van Sadkov bevat volgens verweerder de volgende relevante elementen:

1. identiteit, nationaliteit en herkomst;
2. activiteiten ter uiting van vijandelijke opinie over Rusland;

¹ Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

3. fundamentele politieke overtuiging;
4. problemen met de Russische autoriteiten wegens anti-Russische activiteiten;
5. problemen met Russische burgers wegens anti-Russische uitingen.

Verweerder heeft zich hierover op het standpunt gesteld dat element één en vijf geloofwaardig zijn, element twee en vier deels geloofwaardig zijn en element drie geloofwaardig is in die zin dat Sadkov een politieke overtuiging heeft. Verweerder meent dat Sadkov niet is aangeklaagd vanwege het uitdragen van politieke opvattingen, maar voor het plegen van commune delicten. Voorts ziet verweerder geen aanknopingspunten om aan te nemen dat Sadkov voor deze commune delicten een onevenredige bestraffing wacht vanwege diens politieke overtuiging. Hij heeft de asielaanvraag daarom afgewezen als ongegrond.

Wat vindt Sadkov in beroep?

3. Ten eerste heeft Sadkov in de aanvullende beroepsgronden van 8 november 2021 aangevoerd dat sprake is van een gendertransitie. Sadkov beschouwt zichzelf als transgender en wenst in het vervolg als vrouw aangesproken te worden. Sadkov voert dit aan als aanvullend asielmotief.

Daarnaast is Sadkov het niet eens met het bestreden besluit. Er wordt aangevoerd dat verweerder miskent dat de publicatie van een tekst op internet en de vlagverbranding uit politieke overtuiging zijn uitgevoerd. Sadkov stelt als vluchteling te kunnen worden aangemerkt nu Sadkov in Rusland als gevolg van het uiten van diens politieke opvattingen wordt vervolgd.

Verder heeft verweerder de vrees voor detentie en schending van artikel 3 van het EVRM bij terugkeer niet onderkend. Sadkov verwijst hiertoe naar een overgelegd rechterlijk document waaruit volgt dat Sadkov twee maanden kan worden vastgezet en kan worden opgenomen in een psychiatrische kliniek. Deze straf is volgens Sadkov onevenredig zwaar in verhouding tot de hem verweten gedragingen. Verweerder heeft in dit kader ook onvoldoende waarde gehecht aan de overgelegde brief van Vluchtelingwerk waarin punitieve psychiatrie tegen dissidenten, politieke tegenstanders, mensenrechtenactivisten en internetgebruikers sinds 2012 wordt besproken, aldus Sadkov.

Wat is het oordeel van de rechtbank?

Aanvullend asielmotief

4. Ten aanzien van het in beroep aangevoerde aanvullende asielmotief, oordeelt de rechtbank als volgt. De rechtbank stelt vast dat Sadkov heeft gesteld al vanaf het vertrek uit Rusland in 2017 bezig te zijn met een gendertransitieproces. De asielaanvraag van Sadkov dateert van 6 november 2020. Dat betekent dat Sadkov al geruime tijd bezig was met een gendertransitieproces voordat de asielaanvraag in Nederland werd ingediend. Omdat Sadkov dit element niet aan de asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd, wordt hiermee een achtergehouden asielmotief aangevoerd. De rechtbank overweegt dat een voor het eerst in beroep aangevoerd asielmotief in beginsel bij de beoordeling van het beroep wordt betrokken, maar dat dit uitgangspunt wordt begrensd door de goede procesorde en door de eis dat de afdoening van de zaak hierdoor niet ontoelaatbaar mag worden vertraagd. Hierbij is van belang of het achtergehouden asielmotief tijdig is ingediend en voldoende concreet is. De rechtbank is van oordeel dat in het licht van de omstandigheden van deze zaak, niet valt in te zien dat het achtergehouden asielmotief pas drie dagen voor de zitting bekend is

provocatie moesten stoppen, zonder dat dit verdere consequenties voor Sadkov had.² De enkele veronderstelling van Sadkov dat de vervolging vanwege vlagverbranding en haatzaaien niet anders gezien kan worden dan een vervolging wegens het uiten van politieke opvattingen, is onvoldoende voor het oordeel dat Sadkov met succes aanspraak kan maken op vluchtelingenrechtelijke bescherming.

5.3 Voor zover Sadkov zal worden vervolgd voor vlagverbranding en haatzaaien, is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat er geen aanwijzingen zijn dat de bestraffing onevenredig zwaar zal zijn uit hoofde van de overtuiging dat het delict op grond van één van de gronden uit het verdrag heeft plaatsgevonden. Het document uit 2017 dat Sadkov in beroep heeft overgelegd, verandert dit oordeel niet. Uit dit document volgt dat Sadkov bij terugkeer in Rusland voor de duur van het vooronderzoek in diens strafzaak (maar maximaal 2 maanden) in hechtenis kan worden genomen. Daargelaten dat het overgelegde document een kopie betreft waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld en bovendien niet is aangetoond dat het document nog steeds geldig is, blijkt hieruit dat er door de Russische rechtbank uitsluitend is gekeken naar de ten laste gelegde feiten (haatzaaien en vlagschennis), dat een in duur beperkte voorlopige hechtenis is opgelegd en dat er hoger beroep open stond tegen de beslissing van de rechter. Verweerder heeft voorts van belang mogen achten dat er geen aanwijzingen zijn voor een discriminatoire vervolging en dat Sadkov werd bijgestaan door een onafhankelijke advocaat. De rechtbank volgt Sadkov niet in diens betoog dat sprake zal zijn van een onevenredige bestraffing nu gesproken wordt over gedwongen opname in een GGZ-instelling. Dat – zoals Sadkov onder verwijzing naar een brief van Vluchtelingenwerk heeft gesteld – in Rusland in voorkomende gevallen sprake is van gedwongen psychiatrische opname van politieke tegenstanders van het regime, is hiervoor niet voldoende. In het document uit 2017 wordt toegelicht waarom op basis van de gezondheidstoestand van Sadkov voor de maatregel van een GGZ-opname wordt gekozen en uit het document blijkt dat ook de advocaat van Sadkov aandacht heeft gevraagd voor diens geestelijke gezondheid. Wat Sadkov heeft aangevoerd biedt geen aanknopingspunten voor het oordeel dat een eventuele opname in een GGZ-instelling feitelijk beschouwd moet worden als bestraffing voor de politieke opvattingen van Sadkov.

Conclusie

6. Eiser komt niet in aanmerking voor toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw).
7. Het beroep is ongegrond.
8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

² Zie nader gehoor, p. 7.

gemaakt en acht dit in strijd met de goede procesorde. Het meenemen van dit asielmotief in de beoordeling zou, zeker nu Sadkov het asielmotief niet concreet heeft onderbouwd, bovendien leiden tot een ontoelaatbare vertraging van de procedure. Artikel 83, derde lid, van de Vreemdelingenwet verzet zich hiertegen. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank het pas in beroep naar voren gebrachte asielmotief van Sadkov niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.

Vervolging wegens politieke overtuiging?

5. Tussen partijen is niet in geschil dat door de Russische autoriteiten een strafzaak tegen Sadkov is ingesteld voor haatzaaien en extremisme wegens het verbranden van de Russische vlag en het plaatsen van een Nazi-tekst waarin wordt opgeroepen om Russen te vermoorden. Ook is niet in geschil dat Sadkov hiervoor in staat van beschuldiging is gesteld door de Russische autoriteiten en dat er een bevel ligt om Sadkov voor twee maanden in hechtenis te stellen. In geschil is of de politieke overtuiging van Sadkov een rol heeft gespeeld bij de beslissing van de Russische autoriteiten om tot vervolging over te gaan en of Sadkov bij terugkeer een gegronde vrees heeft voor ernstige schade als bedoeld in artikel 3 van het EVRM. De rechtbank overweegt hierover het volgende.

5.1 Verweerder heeft terecht als uitgangspunt genomen dat bescherming op grond van het Vluchtelingenverdrag niet kan worden ingeroepen indien een vreemdeling uitsluitend strafrechtelijk wordt vervolgd wegens verdenking van een algemeen delict. Hierop kan alleen een uitzondering worden gemaakt indien het aannemelijk is dat de bestraffing onevenredig zwaar zal zijn uit hoofde van de overtuiging dat het delict op grond van één van de gronden uit het verdrag heeft plaatsgevonden of dat naast of in plaats van normale bestraffing sprake is van discriminatoire vervolging.

5.2 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder niet ten onrechte ongelooftwaardig geacht dat in het geval van Sadkov sprake is van vervolging op grond van een politieke overtuiging. Daarbij neemt de rechtbank in overweging dat het niet uitgesloten is dat de wijze waarop iemand uiting geeft aan zijn politieke overtuiging, een algemeen delict oplevert. Verweerder heeft in dit geval mogen meewegen dat uit het dossier blijkt dat Sadkov voor vlagverbranding en haatzaaien wordt vervolgd, en dat deze handelingen in beginsel vallen onder de kwalificatie van een algemeen delict waartegen geen vluchtelingenrechtelijke bescherming kan worden ingeroepen tenzij de uitzonderings situatie zoals beschreven onder 5.1 van toepassing is. Die uitzonderings situatie doet zich hier niet voor. Verweerder heeft in dit kader niet ten onrechte van belang geacht dat Sadkov in het verleden nog nooit is vervolgd vanwege het uiten van politieke opvattingen, terwijl Sadkov naar eigen zeggen al jaren bezig is met anti-Russische activiteiten. Een voorbeeld hiervan is het uiten van politieke opvattingen op internet. Dat Sadkov in 2017 een keer is gearresteerd na een oproep op internet tot het doden van Russische soldaten en iedereen die hen helpt, bijvoorbeeld journalisten die propaganda voeren en iedereen die de Russische imperialistische ambities steunt, doet hier niet aan af. Sadkov is kort na deze arrestatie weer vrijgelaten en in het bezit gesteld van diens ingenomen paspoort, waarmee Sadkov legaal en probleemloos Rusland heeft verlaten. Niet valt in te zien dat de Russische autoriteiten Sadkov weer vrij zouden laten met teruggave van het paspoort, als zij als doel hadden om Sadkov vanwege diens politieke overtuiging monddood te maken. Evenmin valt dit te rijmen met Sadkov's verklaring dat de politie erop heeft gewezen dat de activiteiten wegens

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.C. de Winter, rechter, in aanwezigheid van mr. E.N.H.J. Schenk, griffier.

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

27 januari 2022

Mr. A.C. de Winter
Rechter
Rechtbank Den Haag

E.N.H.J. Schenk
Griffier
Rechtbank Den Haag

Documentcode: DSR18998401

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen vier weken na de dag van bekendmaking.